

Je vona normální?

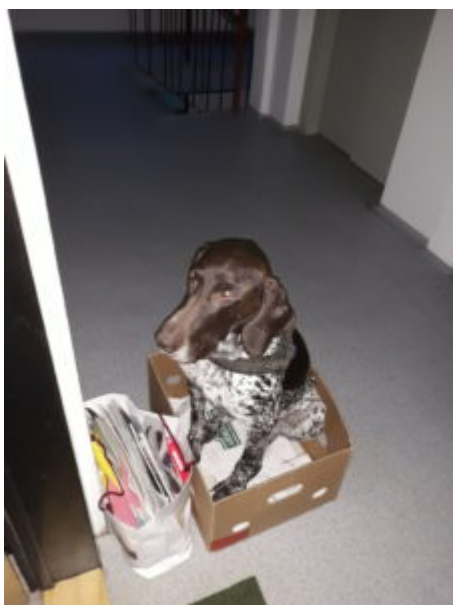
No neni, neni, to víme, jasný, ale..... jako někdy už je to až překvapivý.

Hárání jí pravděpodobně krapítek víc rozharašilo ten bordel v makovici, co tam má. Páč jinak se to vysvětlit moc nedá. ☐☐

Čtvrtý den hárání. Ráno jdeme ven. Už je zase dělím, je to v tenhle moment výrazně pohodlnější, i když by to nebylo nutný, protože venku si jí Rumíček vůbec nevšímá. Ale vzhledem k občas se pohybujícím volně loženým psům to pohodlnější je. Rumíček dostane kongu a Tali tancuje kolem, páč teda by taky ráda. Ale moc dobře ví, že kong je pro toho, kdo zrovna zůstává. Takže skáče jak na pérkách a tajtrdlíkuje.

Když zblejskne, že do taštičky narvu dva rohlíky, rozpohybuje se ještě víc a začne bzučet a hýkat. Je v tomhle období po žrádle jak šílená. A až dohárá, bude to ještě horší ☐☐. Kvůli žvanci je schopná ječet jako cirkule. Vize že to něco může polknout jí totálně zatemní mozek..... ne... ne..... mozek ne, ten nemá. Mozkovnu.

Vyjdeme z bytu a tam se zase roztajtrdlíkuje u představy těch dvou rohlajzů, co čekaj v kapsičce. Ohouknu jí, ať se laskavě uklidní a kouká si sednout. No, tak si sedla:

☐☐☐☐

Jako já vim, že jsme svýho času trénovali povel "Šup do krabice" , ale..... teď jako nebylo na místě usedat přímo do ní, ne? ☐ ☐ Ono je to totiž v jejím podání taky dost hlučná záležitost, protože jak se tam dere, tak do té krabice 3x kopne, převrátí ji, snaží se usednout na ni, když ta je dnem vzhůru, pak ji honí prostorem, než ji zase překlopí a mezitím ji stihne zase 2x převrátit..... Ne, nestála jsem tam jako tvrdý Y, páč jsem nechtěla, aby takhle zrána hlučela, ale to nemáte prostě šanci. Je to jak ve zrychlený grotesce. No tak nakonec se tam, přes veškerý moje protesty umístila a seděla. ☐ Její myšlenkový pochody jsou prostě někdy složitější ☐ .

To říkám, vona není normální!

Představa rohlíku v kapsičce ji vedla k tomu, že se v ní zmítala radost a těšení se na rohlík- To těšení způsobuje ono zatemnění v mozku a následně jí z toho vyjde puzení k řádění s tím, že se ale zároveň snažila si na rohlík vydělat tím, že bude za vzornou. To celý se v ní sváří a výsledek je pak jeden velký cirkus. Ale poměrně poslušnej cirkus, jen zase formou zrychlený grotesky.

Jeden záběr za všechny - u Talibufíku leží už několik mnoho a mnoho dní, kus chleba . Je to její kámoš největší, díky kterému si vydělává dobrůtky ☐ . Sama k němu vždycky iniciativně napochoduje a tak, aby půlka sídliště, Prahy, republiky, Evropy i zbytku světa viděla jak ostentativně předvádí, že ona si to rozhodně teda neveme. A dodá k tomu, že žádá náležitý odměny. Dneska to vytunila a já měla možnost ve zrychlený grotesce shlédnout scénku, kdy ona k chlebu dopadá - přičemž ono pádění zcela kopíruje její stav mysli, kdy chceeeee ten chleba, ale taky se brzdí, páč ví, že nesmí, takže vlastně to vypadá, že se vždycky v půlce kroku zlomí vejpůl ☐ - no takže dopadá na místo činu. Poslední krok je spíš tedy zlomeným skokem, bleskurychle skloní hlavu, aby drapsla chleba. V tom se ozve to vědomí, že když si ho nevezme, může si vydělat rohlík, takže to vypadá, jak když je zasažená életrickým proudem (ale není, páč krám není zapnutej ani na to pískání, je vypnutej) a skývu radši vyhodí nad hlavu, kde jí prosvítí kamsi za záda. A to už je ale Tali v dalším zlomeným skoku směrem ke mně a já musím uskočit, aby mě nesmetla. A pak rychle vydolovat ten rohlajz, ulomit pořadnej kus a hodit jí vejšku, aby si ho mohla drapsnout.

Posléze jsme byly schopny i provést parodii na slalom mezi lavičkama a zamířily jsme domů. A na podestě jsme si zase stříhly to pouštění balonků ze schodů. Což ovšem v jednu chvíli

Je vona normální?

vzalo ne zcela vítaný směr. Protože se balonek rooozutikal velice, zaběhl až do křovíčka. Což teda vítaný bylo, ale jen pro ni. Pro mě ne. Páč tam nechci aby chodila, je to plný humusu. Nicméně teda si tam zalezla jen pro jedno prastarý jablíčko. A když jsem jí řekla, že jí místo toho jablka rozkrájím do štrůdlu, pokud nepopadne ten balon a nevysmahne z toho křoví, došla milostivě pro balon, vzala ho a vytlemeně utíkala na tu podestu.

To říkám, vona neni normální!

P.S. jsem ráda, že jsme se hezky domluvily i bez krámu.